

Proluma

– fördelar (?) och nackdelar

Af Anders Bergström,
överläkare och sektionschef
Malmö-Lund

Att vara chef på en stor och välfungerande ögonklinik och få reda på att kliniken ska läggas ner och flyttas till grannstaden är inte lätt. Nu var det inte så beslutet var, men det var så det kändes när jag i februari 2008 fick reda på att ögonklinikerna i Lund och Malmö skulle slås ihop och ledas ifrån Malmö. Slutenvården och jouten skulle också flyttas till Malmö. Min första impuls var att säga upp mig och byta jobb.

Men så lätt kan man ju inte ge sig. Efter att jag blivit igångsparkad av några engagerade kollegor så startade vi motrörelsen. Det visade sig att det som först hade presenterats för oss i februari som ett beslut inte var ett beslut utan ett förslag. Det visade sig också ganska snabbt att regionledningen helt hade missat att prata med fackföreningarna. Därför kunde den önskade tids-

planen – att flytten skulle ske i april 2008 – inte hållas. Istället inleddes det s.k. analysarbetet, där ögonklinikerna i Lund och Malmö tillsammans skulle analysera beslutsförslaget som alltså inte var ett beslut utan ett förslag.

Med en sådan start kan man kanske förstå att vi från Lund vände taggarna utåt från början. Analysarbetet blev inte lätt, och någon

Före detta UMAS, Universitetssjukhuset MAS, numera SUS Malmö.

*Före detta USiL,
Universitets-
sjukhuset i Lund,
numera SUS Lund.*

samsyn uppnåddes inte i projektgruppen. Istället la klinikerna i Lund och Malmö var sitt förslag för fortsättningen. Efter många turer, både i projektgrupperna och i massmedia, kom i december beslutet som var identiskt med det ursprungliga beslutsförslaget.

Sammanläggningen skedde den 1 april 2009. Nu har det snart gått ett år. Hur har det då blivit? Blev det så hemskt som vi trodde? Tja, både ja och nej. Visst, det blev inte så illa som de värsta profetiorna, men illa nog. Den nya organisationen var på plats i början av hösten, men vår nye chef kom inte förrän nu i januari, vi levde i närmare ett år i ett chefsprovisorium. Nya rutiner införs efter hand, men varje dag upptäcker vi nya problem som ingen har tänkt på – en konsekvens av en alltför snabb omvälvning. De nya lokalerna är för små och alltför resurskrävande. Två arbetsplatser är en stor nackdel. Av de cirka sextio ögonläkarna som fanns tillsammans i Lund och Malmö vid sammanslagningen har närmare tio slutat. Kompetensbristen slår hårt – korneaverksamheten har kollapsat. Inflödet av specialistvårdsremisser har till stor del upphört.

Vad kan man då lära sig av detta? Jag är i grunden positiv till sammanslagningen av ögonklinikerna, men tyvärr var genomförandet helt fel, ända från starten radade ledningen misstag på varandra. I bästa fall gör region- och sjukhusledningen inte om samma misstag nästa gång. Det finns faktiskt tecken till det, de kliniker som gått in i Proluma i senare stadier (onkologin och ortopedin) fick öppnare mandat och mera att själva säga till om.

I allt detta elände ser jag dock ett ljus i slutet av tunneln. Det finns fortfarande många duktiga och engagerade människor både i Lund och i Malmö. Vi har nu fått en riktig chef som har visioner, och vi kan börja diskutera vad vi vill. Sammanslagningen av de bägge sjukhusen till ett – SUS – är också positivt, det är bättre att ha en chef än två. Mycket har redan blivit bättre, och jag är övertygad om att det blir riktigt bra så småningom, men det kommer att ta tid.

Men det jag är mest besviken på är att ingen av mina högsta chefer inför den fortsatta processen har frågat efter mina erfarenheter. Inte någon. ■